

41 пуснахъ. А тѣ си отивахъ отъ съборъ-тъ ^{юс}радостни, защото ся сподобихъ да прѣ-
42 търпятъ бесчестіе за негово-то име. И вся-
кой день ^эне прѣстанувахъ отъ да учать и
да благовѣствовать за Исуса Христа, и
^ивъ храмъ-тъ и по къщы-тъ.

ГЛАВА 6.

1 И прѣзь тья дни ^акогато ся умножава-
хъ ученици-тъ, станъ роптаніе ^ботъ Елли-
писты-тъ върхъ Евреи-тъ, че ^ввъ повседне-
вно-то раздаваніе на потребности-тъ, тѣх-
ны-тъ вдовицы оставалы непригледваны.
2 На това дванадесеть-тъ свыкахъ множе-
ство-то на ученицы-тъ и рекохъ: ^эНе е
прилично намъ да оставимъ слово-то Бо-
жіе, и да слугуваме на трѣпезы. И тѣй,
братіе, виждте ^дта изберѣте отъ васъ си
седмь души свидѣтелствованы, изпълнены
съ Духъ Святъ и съ мудрость, които да
4 поставимъ за тѣзи потребъ. А ^еный ще си
останемъ въ молитвъ-тъ и въ служеніе-то
5 на слово-то. И угодно бы прѣдложеніе-то
на всичко-то множество; и избрахъ Стефа-
на, ^{юс}мжъ изпълненъ съ вѣрж и съ Духъ
Святъ, и ^зФилиппа, и Прохора, и Никано-
ра, и Симона, и Пармена, и ^иНиколая про-
6 зелитъ-тъ отъ Антиохіѣж, които постави-
хъ прѣдъ апостолы-тъ; и ^итъ ся ^ипомоли-
7 хъ и ^ивъзложихъ рѣцѣ на тѣхъ. И слово-
то Божіе растъше, и умножаване ся чи-
сло-то на ученицы-тъ въ Іерусалимъ твър-
дѣ много; и много множество ^лотъ свя-
щенницы-тъ подчинявахъ ся на вѣрж-тъ.
8 А Стефанъ изпълненъ съ вѣрж и силж,
правяше голѣмы чудеса и знаменія въ на-
9 родъ-тъ. ^иИ подигнахъ ся нѣкои отъ съ-

^{юс} Мат. 5; 42.
Рим. 5; 5.
2 Кор. 12;
10. Филип. 1;
29. Евр. 10;
54. Іак. 4;
2. 4 Пет. 4;
45, 46.
^з Гл. 2; 46.
^и Гл. 4; 20, 29.

^а Гл. 2; 41, 4;
4. 5; 44. Ст.
7.
^б Гл. 9; 29.
41; 20.
^в Гл. 4; 55.

^э Исх. 18; 17.

^д Втор. 1; 45.
Гл. 1; 21, 46;
2. 4Тим. 5;
7.

^е Гл. 2; 42.

^{юс} Гл. 44; 24.
^з Гл. 8; 5, 26.
24; 8.

^и Откр. 2; 6,
45.

^и Гл. 4; 24.

^к Гл. 8; 17, 9;
47. 45; 5.
4Тим. 4; 14.
5; 22. 2Тим.
4; 6.

^л Гл. 12; 24.
49; 20. Кол.
4; 6.

^и Іоан. 12; 42